

УДК 378. 015. 31 – 051: III/ 852 (043.3)
DOI <https://doi.org/10.37915/pa.vi48.218>

Мирошникова М. С.,
orcid.org/0000-0002-6440-7139

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ПЕРЕКЛАДАЧА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

У статті розглядаються особливості формування естетичної культури майбутнього перекладача в закладах вищої освіти України в умовах глобалізації. Авторка аналізує сучасні зміни у парадигмі перекладу, досліджує різні моделі перекладу в аспектах їхніх естетичних складових та визначення ролі естетичної культури перекладача у процесі перекладу.

Стаття висвітлює дві причини, які негативно впливають на сучасний процес формування естетичної культури перекладача: нестабільність вимог до професійних якостей перекладача в умовах глобалізації; відсутність наукового обґрунтування ролі естетичної культури для перекладачів, які займаються різними видами перекладу.

Формування естетичної культури перекладача у статті інтерпретується як актуальна проблема, вирішення якої сприяє розвитку успішної особистості, здатної до активної творчої діяльності у сфері перекладу. Авторка підкреслює, що при формуванні естетичної культури майбутнього перекладача потрібно враховувати її сутність як системи компонентів духовного, культурологічного, особистісного і професійного характеру. Естетична культура майбутнього перекладача розглядається у статті в соціокультурному та професійно-особистісному контексті як система взаємодіючих компонентів естетичної свідомості, установок та якостей діяльності, що дозволяють йому залишатися на стійкій гуманітарній платформі в умовах глобалізації й поширення цифрових технологій на сферу перекладу.

Для покращення педагогічної ситуації формування естетичної культури майбутнього перекладача авторка пропонує спиратись на його свідомість і розуміння ролі цієї культури саме в перекладацькому процесі.

У статті обстоюється думка, що системний підхід до викладання іноземної мови в закладах вищої освіти України в сучасних умовах неодмінно має пов'язуватися з формуванням високого рівня естетичної культури студентів, особливо – майбутніх перекладачів.

Ключові слова: глобалізація, естетична культура; мовна культура; переклад; англійська мова; формування естетичної культури перекладача.

Постановка проблеми. Згідно Закону України «Про вищу освіту» сучасні вищі навчальні заклади орієнтовані на розвиток особистості майбутнього фахівця, надання йому якісної освіти, формування професійної компетентності й культури. Майбутній перекладач під час навчання в закладі вищої освіти України має формуватися як активний, творчий фахівець, здатний відповідати світовим стандартам та вимогам часу. Сучасна епоха глобалізації та розвитку цифрових технологій веде до появи у світовій індустрії нових сфер застосування перекладу, надання йому нових ролей, підвищує вимоги до технологічної компетентності перекладача та його естетичної культури як основоположних засад розвитку професійної майстерності. Науковий інтерес до проблеми формування естетичної культури майбутнього перекладача зумовлений її актуальністю, необхідністю в сучасних умовах шукати нових шляхів формування у студентів креативних якостей, що визначають здатність їх до творчої діяльності у сфері перекладу.

Аналіз досліджень. Наукові концепції формування естетичної культури особистості та її формально-структурний зміст розробляли Т. Андрущенко, О. Буров, Л. Печко та ін. Шляхи та особливості естетичного розвитку молоді досліджували М. Верб, С. Мельничук, Г. Шевченко та ін. Важливість ролі естетичної культури у професійному розвитку перекладачів акцентується у працях В. Комісарова, В. Радчука, О. Швейцер та ін., але практичне вирішення проблеми її формування в закладах вищої освіти України потребує подальшого теоретичного вивчення змісту естетичної культури перекладача і моделей її формування в умовах глобалізації.

Мета статті – на основі аналізу наукових моделей перекладу і науково-методичної літератури з проблем підготовки перекладачів до професійної діяльності з'ясувати особливості формування естетичної культури перекладача в умовах глобалізації.

Виклад основного матеріалу. Для досягнення мети дослідження ми застосували загальнонаукові методи аналізу та узагальнення наукової літератури і спиралися на власний викладацький досвід, зокрема – на спроби вирішення проблеми формування естетичної культури майбутнього перекладача на заняттях з іноземної (англійської) мови, що переконують у необхідності системного підходу до вивчення цієї проблеми в умовах глобалізації.

Сучасні заклади вищої освіти України забезпечують професійну підготовку майбутніх перекладачів, орієнтуючись на світові тенденції у цій сфері та розвиток новітніх цифрових технологій, що швидко розповсюджуються завдяки процесам глобалізації, викликаючи у педагогів науково-практичний інтерес до проблем їх застосування в освіті та вихованні молоді.

В «Енциклопедії історії України» подано визначення глобалізації та її ознак: «ГЛОБАЛІЗАЦІЯ (від франц. global – загальний, всесвітній; що походить від лат. globus – куля) – новітній трансформаційний процес (точніше – низка взаємопов'язаних процесів) у просторовій організації локальних, регіональних і світ. екон. зв'язків та відповідних соціальних відносин» [5, с. 118].

Процес глобалізації відбувається вже понад півстоліття, торкаючись різних сфер життєдіяльності людини, її культури та освіти, охоплюючи, зокрема, і цифрове та медійне середовища.

Ів Гамб'є так визначив зв'язок цифрового і медійного середовища з перекладом та вплив глобалізації на зміну парадигми перекладу: «Бажання перекладати і спілкуватися за допомогою перекладу посилюється за рахунок комп'ютерних та інформаційно-комунікаційних технологій. Парадигмі еквівалентності, аналітично придатної для статичних текстів і обмежених сфер застосування, де перекладач є єдиною дійовою особою, протистоїть динамічний і мінливий контент, який легко переходить від одного сценарію виробництва-споживання до іншого, трансформований у лінгвістичні версії, що культурно адаптовані й релевантні для користувачів, які все більш вільно володіють мовою технологій» [4, с. 72].

Сучасні сфери застосування перекладу і його нові ролі, характерні для епохи глобалізації та цифровізації сучасного суспільства, активно розробляються науковцями та працівниками світової мовної індустрії. На VI Європейському Форумі Translating Europe заявлено про нові мовні технології (Й. Грен, О. Бояр та ін.); адаптацію машинного перекладу до конкретних підприємств (Ф. Вакер, К. Федерманн, О. Бояр та ін.); використання перекладу для створення дубляжу, субтитрів у фільмах, іграх, телепрограмах, у віртуальній реальності (Х. Діас Синтас, А. Маріка, Н. Беккерс та ін.); нові ролі перекладу в суспільних, політичних, наукових, екологічних сферах (А. Лей, П. Риллоф, Н. Фрилігер та ін.) та у сфері охорони здоров'я і туризму (А. Лей, Ф. Бажон, Л. Куріоні, І. Ватова-Іванова та ін.); роль перекладу в кризових і стихійних ситуаціях (А. Шиллер, Ш. О'Брайен, С. Кавапозі, Е. Кемп) та ін.) [6].

Відповідно до цих нових напрямів застосування перекладу виникають нові вимоги до підготовки перекладача та його кваліфікації, стимулюється потреба проведення

нових педагогічних досліджень щодо узгодження традиційної підготовки перекладачів у закладах вищої освіти України з європейськими підходами до формування їхньої професійної компетентності.

Розглянемо імплементації європейських підходів до формування професійної компетентності майбутніх перекладачів у вишах України. Так, наприклад, К. Скиба, який досліджує розроблені Генеральним Директоратом з питань Перекладу при Єврокомісії основні компетентності сучасного перекладача з метою впровадження їх у систему вимог до професійної компетентності майбутніх перекладачів України, підкреслює, що сьогодні «й зарубіжні, й вітчизняні дослідники наголошують на тому, що ключові компетентності нестабільні, мають змінну й динамічну структуру, залежать від пріоритетів суспільства, цілей освіти, особливостей і можливостей самовизначення особистості в соціумі» [10, с. 102–105].

Значний унесок у розробку загальної теорії перекладу зробив В. Комісаров. Макролінгвістичний підхід до дослідження перекладу і теорія міжмовної комунікації, на його думку, дозволяють краще вивчати особливості перекладацького процесу [7, с. 3–7]. Цей учений підкреслює роль знань і культури перекладача в перекладі: «Реалізація перекладацької компетенції відбувається за участю всієї мовної особистості перекладача. Вона передбачає наявність в нього різносторонніх когнітивних і лінгвістичних знань, широкої загальнокультурної ерудиції, необхідних психологічних якостей і літературно-красномовних здібностей» [7, с. 324].

Існує багато класифікацій перекладу в науковій літературі. Відповідно до проблеми, яку ми розглядаємо, зупинимось на двох основних класифікаціях, які виокремлює Т. Бесараб за характером тексту і характером мовних дій перекладача: «Перша класифікація пов'язана з жанрово-стилістичними особливостями оригіналу, друга – із психолінгвістичними особливостями мовних дій у письмовій і усній формі» [2, с. 356]. Друга класифікація важлива у педагогічному плані, бо вказує на психолінгвістичні особливості особистості, які потрібно формувати у майбутнього перекладача.

Теоретична модель перекладу, створена Л. Бархударовим, підкреслює творчий характер діяльності перекладача. Цей учений характеризує переклад як «процес перетворення мовного твору, створеного однією мовою, в мовний твір на іншій мові при збереженні незмінного плану, змісту, тобто значення» [1, с. 10]. Він підкреслює, що «перекладач має справу не з мовами як системами, а з мовними творами, тобто з текстами», тому повинен мати культурний кругозір і «систему екстралінгвістичних знань» [там само, с. 14]. Л. Бархударов зауважив, що «необхідність наявності екстралінгвістичних знань є серйозною перепорою для розвитку машинного перекладу» [там само, с. 37].

О. Швейцер розширює соціокультурний контекст процесу перекладу, розглядає переклад як взаємодію культур, підкреслює роль людини у процесі перекладацької діяльності, вважаючи, що «навіть чи вдасться адекватно описати процес перекладу, не враховуючи, що він виконується не ідеалізованим конструктором, а людиною, ціннісна та ідеологічна орієнтація якої неминуче позначається на кінцевому результаті» [11, с. 8]. Важливо зазначити, що цей дослідник: 1) звертає увагу на роль естетичної культури перекладача, який, «подібно актору, який перевтілюється в діючу особу драматичного твору, не втрачає й власних особистісних характеристик»; 2) підкреслює, що «чим вище питома вага творчого початку в процесі перекладу, тим яскравіше скрізь текст перекладу проступає особистість самого перекладача, його соціальні установки, ціннісна художньо-естетична орієнтація» [11, с. 61].

Дослідження трансформації концептуальних підходів у теорії перекладу в умовах глобалізації та цифрових технологій дозволило Іву Гамбье зробити висновки, що традиційна парадигма еквівалентності перекладу трансформується в культурно-орієнтовану; текст перекладу може бути мультимодальним у цифровому форматі;

перекладачі «в процесі перекладу враховують і зважують різні фактори, їхні переклади стають функціонально адекватними в приймаючій культурі» [4, с. 57].

Педагогічна наука реагує на зміни концептуальних парадигм перекладу та розширення підвидів професійної діяльності перекладачів розробкою змісту поняття «професійна компетентність перекладача», пошуком нових підходів до її формування у майбутніх перекладачів.

Причини нестабільності ключових компетентностей перекладача такі: 1) вплив процесу глобалізації на культуру й життєдіяльність людини, на освіту й виховання; 2) недостатня теоретична визначеність сутності та особливостей процесу перекладу, ролі культури і творчості особистості в перекладацькому процесі тощо. Наразі дослідження процесу перекладу продовжуються психологами, літературознавцями, нейрофізіологами, етнографами, педагогами, лінгвістами тощо. На думку В. Радчука, методологія перекладу «має справу з такими поняттями, як мова і мислення, процес і продукт, форма і зміст, пізнаваність і адекватність відтворення тексту, перекладність (також динаміка можливостей перекладу), тлумачення (втілене розуміння), його різновиди й цілісність, множники перекладу, межі варіації вираження, система (і її структура як взаємодія елементів), деталь і ціле тощо» [9, с. 13].

Ми вважаємо, що досі не втратили актуальності кваліфікаційні вимоги О. Швейцера до перекладача: володіння мовами оригіналу і перекладу; здатність до інтерпретації тексту; володіння технологією перекладу; обізнаність щодо норм мови перекладу та перекладацьких норм, які дозволяють визначити стратегію перекладу; знання норм стилю і жанру тексту; наявність так званих «фонових знань» для інтерпретації тексту, які відповідають спеціалізації перекладача [12, с. 28].

М. Волчанська на підставі аналізу існуючих визначень перекладацької компетентності узагальнює її основні складові: фахова, інтелектуальна, мовна, мовленнєва, семантична, текстотвірна, інтерпретаційна компетенція, а також міжкультурна компетенція як країнознавство (культура і традиції, соціокультурні дані, володіння мовою, розуміння мови іншого народу, вміння передавати мовою перекладу реалії його життя і побуту) [3, с. 27]. Але в цьому переліку компетенцій перекладача чітко не виділено естетичної складової компетентності перекладача.

При формуванні професійної компетентності майбутнього перекладача у вищих закладах освіти України важливо формувати його естетичну культуру, яка допомагає розвивати творчі якості. Л. Печко вказує на дві закономірності формування творчої особистості: 1) «шлях від обдарованості до якостей креативного рівня проходить через творче освоєння світу, культури і мистецтва, світу людини, їх усвідомлення»; 2) важливою є «передача особистого, творчого бачення світу засобами виразності, які притаманні саме мистецтву, його мові, його духовному змісту» [8, с. 3].

Естетичну сутність перекладу акцентує В. Радчук: «Все людське в нашому мозку – мова, тож тлумачі ми зроду. Все, що ми кажемо чи пишемо, є грою слів, в якій грає або вмирає думка» [9, с. 12]. Підкреслюючи розширення сфери перекладу в наш час, цей учений зауважує, що навчання перекладу має на меті «розкрити секрети майстерності й навчити ремеслу (чи й мистецтву) перекладати» в залежності від того, яким видом перекладу буде займатися майбутній перекладач, бо «навіть умілий тлумач художньої прози не завжди утне відтворити поета, а перекладача з океанічного лайнера не допустять до роботи на борту літака без належного вишколу» [9, с. 15].

Ці орієнтири важливі для корекції педагогічних завдань щодо формування культури майбутнього перекладача, в якій естетичний компонент набуває особливої значущості завдяки його універсальності та впливу на творчу самореалізацію людини в житті та діяльності.

Переклад є процесом, в якому провідна роль належить людині. Він може стати творчим, якщо у цієї людини є креативні якості. Соціально-гуманітарні дисципліни, що входять до навчальних програм підготовки майбутніх перекладачів, зокрема –

іноземні мови, розширюють гуманітарний кругозір особистості, мають потенціал для формування естетичної культури і креативних якостей перекладачів. Важливою педагогічною умовою формування естетичної культури майбутнього перекладача є системне розуміння педагогами змісту естетичної культури майбутнього перекладача, її ролі в його професійній діяльності та творчості.

Формування естетичної культури майбутнього перекладача на заняттях з іноземної мови потрібно починати з усвідомлення сутності естетичної культури перекладача як системи взаємодіючих компонентів духовного, культурологічного, особистісного і професійного характеру. Естетична культура майбутнього перекладача створюється, якщо сформулюються її компоненти: естетичний світогляд, естетичні установки діяльності та естетичні якості особистості як системно-результативний компонент естетичної культури, який впливає на професійну культуру, діяльність, творчість майбутнього перекладача. Об'єктна та суб'єктна сфери перекладацької діяльності майбутнього перекладача наповнюється естетичним змістом завдяки естетичній культурі – й переклад стає творчим процесом.

П'ятирічний досвід наукового дослідження проблеми формування естетичної культури майбутнього перекладача на заняттях з іноземної (англійської) мови впевнює нас у тому, що розвиток естетичної культури студента за допомогою тільки його власних зусиль відбувається повільно й без достатнього усвідомлення важливості естетичної культури для діяльності у професійній сфері. Рівень його естетичної культури швидше й якісніше зростає, більше відповідає вимогам професії, якщо він відбувається під впливом виховного середовища, а педагогічний колектив спрямований на реалізацію певної моделі естетичної культури. Одночасно важливим фактором розвитку педагогічної ситуації естетичного формування особистості є опора на її свідомість, волю, бажання спілкуватись із мистецтвом, самооцінку, установки тощо.

Наразі ми досліджуємо процес формування естетичної культури майбутніх перекладачів на заняттях з іноземної (англійської) мови в закладах вищої освіти з акцентуванням уваги на тому, що для гуманітарія важливим є звернення до мистецтва як «особливого шляху мислення» (Л. Віготський), яке надає людині специфічний спосіб переживання.

Формування естетичної культури майбутнього перекладача – це пробудження у нього естетичної свідомості та самосвідомості, оживлення світосприйняття, естетичного сприйняття об'єктів професійної діяльності, формування естетичних установок і якостей, необхідних для творчості у професійній сфері. У зв'язку зі світовою глобалізацією формування естетичної культури майбутнього перекладача є особливо актуальним, бо таким чином розвивається особистість, яка здатна до креативної життєдіяльності в нових умовах.

Висновки. Здійснене нами дослідження дозволяє зробити висновок, що в епоху глобалізації, незважаючи на вплив цифрових технологій на сферу перекладу, формування естетичної культури майбутнього перекладача залишається актуальним, оскільки парадигма перекладу продовжує набувати ознак культурної орієнтованості й процес перекладу не втрачає своїх естетичних складових. Естетична культура є першоосновою розвитку креативних якостей перекладача, отже, потрібні подальші дослідження шляхів формування естетичної культури в закладах вищої освіти України. Педагогічною умовою успішності формування естетичної культури майбутнього перекладача на заняттях з іноземної (англійської) мови в закладах вищої освіти України є систематичний підхід як до змісту естетичної культури майбутнього перекладача, так і до самого формувального процесу. Відтак, необхідні подальші дослідження процесу формування естетичної культури майбутніх перекладачів на заняттях з іноземної мови у закладах вищої освіти України для розробки його теоретичних і практичних моделей

Список використаних джерел:

1. Бархударов Л. С. Язык и перевод (Вопросы общей и частной теории перевода). Москва: Междунар. отношения, 1975. 240 с.
2. Бесараб Т. П. Міжкультурні зв'язки та роль перекладу у їх розвитку. С. Рахманінов та культура України. Харків: ФОП Носань, 2013. С. 354–359.
3. Волчанська М. Д. Зміст понять «компетенція» і «компетентність» у галузі методики навчання. Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти. Харків, 2010. URL: <http://www-center.univer.kharkov.ua/vestnik/full/171.pdf>
4. Гамбье Ив. Перевод и переводоведение на перекрестке цифровых технологий. Вестник СПбГУ. Сер. 9. 2016. Вып. 4. С. 56–73.
5. Глобалізація. Енциклопедія історії України. Т. 2. / редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України. Київ: Наукова думка, 2004. 688 с.
6. VI Європейський Форум «Переклад навколо нас» (7–8 листопада 2019 року. Брюссель). Translating Europe Forum, Brussels 7–8 November 2019. URL: https://ec.europa.eu/info/resources-partners/european-masters-translation-emt_n
7. Комиссаров В. Н. Современное переводоведение: учебное пособие. Москва: ЭТС, 2002. 424 с.
8. Печко Л. П. Проблемы активизации креативности у одаренных подростков в художественно-эстетической среде образования (интердисциплинарный культурно-эстетический аспект). Москва: ФГБНУ «ИХОиК РАО», 2016. С. 3.
9. Радчук В. Яка теорія допоможе практиці? Черноватий Л. М., Карабан В. І., Подміногін В. О., Кальниченко О. А., Радчук В. Д. О. М. Фінкель – забутий теоретик українського перекладознавства: збірка вибраних праць. Вінниця: Нова Книга, 2007. 438 с.
10. Скиба К. М. Перспективи імплементації європейських підходів до формування професійної компетентності майбутніх перекладачів у вишах України. Інноваційний розвиток вищої освіти: глобальний та національний виміри: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Суми, 4–5 березня 2014 року). Частина 1. Суми: Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2014. С. 102–105.
11. Швейцер А. Д. Теория перевода: статус, проблемы, аспекты. Москва: Наука. 1988. 215 с.

References:

1. Barkhudarov, L. S. (1975). *Yazyk i perevod (Voprosy obshchei i chastnoi teorii perevoda)* [Language and translation (Questions of general and particular theory of translation)]. Moskva: Mezhdunar. otnosheniia [in Russian].
2. Besarab, T. P. (2013). Mizhkulturni zviazky ta rol perekladu u yikh rozvytku [Intercultural relations and the role of translation in their development]. *S. Rakhmaninov ta kultura Ukrainy*, 354–359 [in Ukrainian].
3. Volchanska, M. D. (2010). Zmist poniat «kompetentsiia» i «kompetentnist» u haluzi metodyky navchannia [The meaning of the concepts "competence" and "competency" in the field of teaching methods]. *Vykladannia mov u vyshchyykh navchalnykh zakladakh osvity*. Retrieved from <http://www-center.univer.kharkov.ua/vestnik/full/171> [in Ukrainian].
4. Gambe, Iv. (2016). Perevod i perevodovedenie na perekrestke tcifrovyykh tekhnologii [Translation and translation studies at the crossroads of digital technologies]. *Vestnik SPbGU*, 9 (4), 56–73 [in Russian].
5. Smolii, V. A. (Ed.). (2004). Hlobalizatsiia. In *Entsyklopediia istorii Ukrainy* [Encyclopedia of the History of Ukraine]. (Vol. 2). Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].
6. Translating Europe Forum. (2019, November 7-8). Retrieved from https://ec.europa.eu/info/resources-partners/european-masters-translation-emt_n [in English].
7. Komissarov, V. N. (2002). *Sovremennoe perevodovedenie* [Modern translation]. Moskva: ETS [in Russian].
8. Pechko, L. P. (2016). *Problemy aktivizatsii kreatyvnosti u odarennykh podrostkov v khudozhestvenno-esteticheskoi srede obrazovaniia (interdistychnarnyi kulturno-esteticheskii aspekt)* [Problems of activating creativity in gifted adolescents in the artistic and aesthetic learning environment (interdisciplinary cultural and aesthetic aspect)]. Moskva: FGBNU «IKhOiK RAO» [in Russian].
9. Radchuk, V. (2007). Yaka teoriia dopomozhe praktytsi? In *Radchuk V. Chernovatyi L., Karaban V., Podminohin V., Kalnychenko O., Radchuk V., Finkel O. – zabutyi teoretyk ukrainskoho perekladознаvstva*

- [Radchuk V. Chernovatyi L., Karaban V., Podminohin V., Kalnychenko O., Radchuk V., Finkel O.– a forgotten theorist of Ukrainian translation studies]. Vinnytsia: Nova Knyha [in Ukrainian].
10. Skyba, K. M. (2014). Perspektyvy implementatsii yevropeiskykh pidkhodiv do formuvannya profesiinoi kompetentnosti maibutnikh perekladachiv u vyshakh Ukrainy [Prospects for the implementation of European approaches to the formation of future translators' professional competence in universities of Ukraine], *Innovatsiyni rozvytok vyshchoi osvity: hlobalnyi ta natsionalnyi vymiry*, materialy Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii [Innovative development of higher education: global and national dimensions, Proceedings of the International scientific and practical conference]. Sumy: Vyd-vo SumDPU imeni A. S. Makarenka [in Ukrainian].
 11. Schweizer, A. D. (1988). Teoriia perevoda: status, problemy, aspekty [Translation theory: status, problems, aspects]. Moskva: Nauka [in Russian].

Myroshnykova M. S.,

orcid.org/0000-0002-6440-7139

PECULIARITIES OF FORMATION OF AESTHETIC CULTURE OF THE FUTURE TRANSLATOR IN THE CONDITIONS OF GLOBALIZATION

The article considers the peculiarities of the formation of the aesthetic culture of the future translator in higher education institutions of Ukraine in the context of globalization. The author analyzes modern changes in the paradigm of translation, explores different models of translation in aspects of their aesthetic components and defines the role of aesthetic culture of the translator in the translation process.

The article highlights two reasons that negatively affect the modern process of forming the aesthetic culture of the translator: the instability of the requirements for the professional qualities of the translator in the context of globalization; lack of scientific explanation of the role of aesthetic culture for translators engaged in various types of translation.

The formation of the aesthetic culture of the translator in the article is interpreted as an urgent problem, the solution of which contributes to the development of a successful personality capable of active creative activity in the field of translation. The author emphasizes that in forming the aesthetic culture of the future translator it is necessary to take into account its essence as a system of components of spiritual, culturological, personal and professional nature.

The aesthetic culture of the future translator is considered by the author in the socio-cultural and professional-personal context as a system of interacting components of aesthetic consciousness, attitudes and qualities of activity that allow him to remain on a stable humanitarian platform in the context of globalization and spread of digital technologies in the field of translation. To improve the pedagogical situation of the formation of the aesthetic culture of the future translator, the author proposes to rely on his consciousness and understanding of the role of this culture in the translation process.

The article argues that a systematic approach to teaching a foreign language in higher education institutions of Ukraine in modern conditions must be associated with the formation of a high level of aesthetic culture of students, especially - future translators.

Key words: globalization, aesthetic culture; language culture; translation; English; formation of aesthetic culture of the translator.

Дата надходження статті: 11.01.2021 р.

Рецензент: доктор педагогічних наук, професор Ткаченко О. М.